

NATIONAL
GEOGRAPHIC

WERELDPLEKKEN

50 ONGEREPTTE, RUIGE EN SCHILDERACHTIGE
PLEKKEN OP AARDE

INHOUD

VOORWOORD

GEORGE W. STONE, HOOFDREDACTEUR
NATIONAL GEOGRAPHIC TRAVELER MAGAZINE 7

NOORD-AMERIKA 13

ZUID-AMERIKA 73

EUROPA 117

AFRIKA 179

AZIË 221

AUSTRALAZIË
EN
ANTARCTICA 275

REGISTER 312

FOTOVERANTWOORDING 318

Enkele voorbeelden van de vele stemmingen van de natuur: de broeierige Superstition Mountains in de Amerikaanse staat Arizona (pagina I), het serene Lake of the Woods in de Canadese provincie Ontario (pagina's 2-3) en een reuzenspijkerbed: de kalkstenen pieken in het westen van Madagaskar (links).

VOORWOORD

Onbedorven schoonheid

Dit boek van National Geographic is in zekere zin een gedurfde uitgave. Bij onze missie om ‘mensen te inspireren om goed voor onze planeet te zorgen’ hoort het idee dat inspiratie voortkomt uit kennis. Maar hoe zit het met inspiratie die voortkomt uit ontzag? Ontzag voor de intuïtieve, directe en onbeteugelde kracht van een wildernis, zo elementair en ongerept dat menselijke aanwezigheid er amper indruk maakt?

Deze wildheid vormt het uitgangspunt voor dit boek. Onze schoonheidsbeleving is geworteld in kwetsbaarheid: de bereidheid om ons bloot te stellen aan de natuur en het besef dat onze aanwezigheid de natuur kwetsbaarder maakt. De kern van *National Geographic Wereldplekken* is het besef dat wij de Braziliaanse Pantanal, de klippen van het Hawaïaanse eiland Molokai en de Weddellzee bij Antarctica meer nodig hebben dan andersom. Dat is precies waar de naam van de Geraamtekust in Namibië naar verwijst: de nietigheid van de mens tegenover de natuur.

Maar ondanks de kracht van die wilde plekken hebben ze ons nodig, en in ruil bieden ze ons de mogelijkheid tot zelfontdekking en een gevoel van richting in ons bestaan. Toen een jonge Teddy Roosevelt in 1883 voor het eerst naar Dakota Territory reisde, was dat om op bizonen te jagen. Zijn confrontatie met de wildernis maakte de natuurliefhebber in hem wakker, en toen hij in 1908 in Montana de National Bison Range oprichtte (het eerste door de staat gefinancierde natuurreservaat), drukte dit niet alleen de filosofische

transformatie uit die hij in zijn reizen had doorgemaakt, maar ook zijn gevoel van ecologische verbondenheid met de aarde. Roosevelt zag dat bescherming van de wilde dieren van het land, ook die in de verste uithoeken, een embleem van nationale identiteit moest worden, zodat de burgers niet vergaten dat hun industriële grootmacht een kern van wildheid had behouden.

In de wildernis ontdekken we onszelf. Uit deze 50 reizen blijkt dat onze tochten naar bijvoorbeeld Tasmanië, Bhutan en Vuurland kunnen worden gezien als een waagstuk, als een persoonlijke inspanning om de wereld in zijn kern te ervaren. Wanneer we wilde plekken mooi noemen, zegt dit meer over onze eigen waarden dan over de wereld. En als we luisteren naar de woorden waarmee we dit alles beschrijven en naar de prachtige foto's kijken, zullen we de inspiratie vinden die we nodig hebben om deze wildernis voor de volgende generaties te behouden.

George W. Stone

Hoofdredacteur *National Geographic Traveler*

De rode lepelaar (*Ajaja ajaja*) staat bekend om zijn roze veren en platte snavel.
Hij foerageert in de ondiepe kustwateren van de zuidelijke Verenigde Staten en Zuid-Amerika.

Noord- Amerika

Gapende kloven, duizelingwekkende bergen, woeste klippenkusten en fjorden vol ijsbergen: Noord-Amerika heeft indrukwekkende landschappen.

WYOMING

Medicine Bow Peak

Een van de verrassendste berggezichten in het westen van Amerika is de Snowy Mountain Range in Wyoming, die na een bocht in de rustige, 47 km lange Snowy Range Scenic Byway voor de reiziger opdoemt. Ineens staan Medicine Bow Peak, Sugarloaf Mountain en Browns Peak voor je neus, met de besneeuwde top van Medicine Bow Peak (3662 m) als hoogste.

Vanaf het hoogste punt van de weg, de 3306 m hoge Snowy Range Pass, is het de moeite waard om naar de Libby Flats Observation Site te lopen. Wanneer je daar op een heldere dag naar het zuiden kijkt, zie je Rawah Wilderness en Never Summer Wilderness in Colorado. Maar nog iets verder westelijk is er een bocht in de weg die als de mooiste kennismaking met deze bergketen geldt: daar wordt in het rustige water van drie gletsjermereen de indrukwekkende Medicine Bow Peak weerspiegeld, een steile berg met bijna het hele jaar lang sneeuwvelden op zijn flanken.

In oude verhalen wordt verteld dat Native Americans in dit gebied genezingsceremonies hielden en wapens maakten. De kolonisten combineerden 'medicijnen maken' en 'bogen maken' tot de naam 'Medicine Bow'. Zelfs midden in de zomer kan het in een tent tussen de sneeuwrestanten van Snowy Mountain Range behoorlijk fris zijn. Wanneer het warmer is, trekt de sneeuw zich terug van de zuidflank van de berg en tooien de lagere delen van Medicine Bow zich in een opvallende kleurenpracht. De sneeuw zelf kan dan als gevolg van algen de kleur van watermeloen hebben.

In zuidelijke richting vanaf Medicine Bow Peak (links) ontfouwen zich spectaculaire gezichten op de Rocky Mountains van Colorado. In de Snowy Range komen de eland, de zwarte beer en de vos (boven) voor.

Een wandeling naar de top van Medicine Bow Peak wordt beloond met uitzicht over de Snowy Range in het noorden, de Longs Peak en Mount Zirkel in het zuiden en de bergmeeren die onder je als edelstenen liggen te pronken. Er zijn makkelijker en lastiger paden, maar allemaal zijn ze hier en daar steil en stenig. Een betrekkelijk geleidelijke route leidt je van het 3194 m hoge Lake Marie in 6 km naar de top. Let op het weerbericht, want in de zomer komt er soms snel onweer opzetten en dat kan voor wandelaars op de kale hellingen gevaarlijk zijn.

In juli en augustus zijn de alpenweiden bij Medicine Bow Peak, met bloemen als akelei en *Castilleja*, op hun mooist. Dit zijn de enige maanden met prettige temperaturen om te kamperen, maar ook dan kunnen de nachten koud zijn. De Sugarloaf Campground is in zomerweekends snel vol, maar vooral vanaf de noordwestkant van de camping heb je een schitterend uitzicht op Medicine Bow Peak.

De laatste zonnestrallen van een winterdag doen de rotswanden van de Snowy Range bij Mirror Lake gloeien (links). De bergen zijn bereikbaar via de rustige Snowy Range Scenic Byway (boven).

PRAKTISCHE INFORMATIE

- **REIS** Het gebied is bereikbaar via de Snowy Range Scenic Byway (WY 130) tussen Laramie en Saratoga in het zuidoosten van Wyoming. De weg is, afhankelijk van het weer, open vanaf eind mei tot half oktober. Vóór juli ligt er nog veel sneeuw op de wandelpaden. Parkeer voor een wandeling naar de top bij de Mirror Lake Picnic Site.
- **PLANNING** Bij het Centennial Visitors Center (ongeveer 50 km ten westen van Laramie) zijn wandel- en wegenkaarten verkrijgbaar (travelwyoming.com; visitolaramie.org).
- **OVERNACHTEN** Het historische Hotel Wolf in het centrum van Saratoga, ruim 50 km ten westen van Medicine Bow Peak, was vroeger (sinds 1893) een postkoetshalte en pleisterplaats voor reizigers, cowboys en ongetwijfeld ook boeven. Nu zijn er 10 kamers en een Old West-saloon (wolfhotel.com).

Afrika

Afrika kent vele oude en woeste plaatsen, van de legendarische Nijlvallei en kusten met scheepswrakken tot een stenen bos met scherpe rotspieken.

EGYPTE

Nijlvallei

Nadat de Nijl de cataracten bij de stad Aswan heeft gepasseerd, ondergaat de Nijlvallei een transformatie die in de ogen van de oude Egyptenaren een wonder was. Een groot deel van de Noord-Afrikaanse rivier stroomt door woestijngebied, maar het prachtige, 210 km lange stuk tussen Aswan en Luxor is een vruchtbare oase die al meer dan 5000 jaar de Egyptische beschaving voedt.

‘Hier eindigt het woeste gedeelte van de Nijl en begint het weelderige deel van Egypte,’ schreef journalist Alan Moorehead begin jaren 1960 over de stad Aswan. En zijn woorden zijn nog altijd van kracht. In het midden van de Nijl drijven eilanden met palmen en op de westoever markeren grote duinen het begin van de Sahara, die zich uitstrekt van hier tot aan de Atlantische Oceaan. Toeristen lummelen op het terras van het in 1899 geopende Old Cataract Hotel, net als ooit Agatha Christie, Winston Churchill en andere beroemdheden.

Of je nu per moderne rivierboot reist of meer authentiek op het dek van een *felucca*, tijdens de reis tussen Aswan en

Luxor zie je een stukje Egypte dat eeuwenlang onveranderd is gebleven: levendige oeverdorpjes, *fellahin* (boeren) die hun land bewerken en de oogst binnenhalen, felucca's die kriskras over de rivier varen, en af en toe een monument dat je eraan herinnert dat hier vroeger de farao's heersten.

De tempels rond Aswan en verder stroomafwaarts laten zien hoezeer het Egyptische volk met zijn rivier verbonden is. De oude Egyptenaren geloofden dat de Nijl was ontstaan en werd gevoed door de eeuwige tranen van godin Isis, die treurde over de dood van haar man Osiris. Tot de 6e eeuw n.Chr. werd de godin vereerd in de half gezonken tempel van Philae. Verder stroomafwaarts staat de tempel van Kom

In het tempelcomplex Karnak bij Luxor, dat in de loop van meer dan 2000 jaar door farao's is gebouwd en uitgebreid, zijn hiërogliefen uitgesneden (links). Een traditionele felucca (boven) zakt bij zonsondergang de Nijl af.

Ombo, gewijd aan Sobek, de krokodillengod die met zijn toverkracht Egypte zou hebben behoed tegen waterrampen. Bij de tempel van Edfu werden vroeger rivierfeesten gehouden, en nog verderop ligt de stad Esna, waar ook een schitterende grafftempel ligt, en die vroeger Latopolis heette ter ere van de nijlbaars (*Lates niloticus*).

Het eiland Armant zorgt voor een laatste vleugje landelijkheid voor de rivier in Luxor is. Op de rechteroever staat de tempel van Luxor, in de rotsen links is de tempel van Hatsjepsot uitgebeiteld en daarachter doemt de Vallei der Koningen op. Een prachtige manier om de tocht over de Nijl te besluiten is om in de avondschemer langs de kust te slenteren. Je ziet de zon over de rivier ondergaan en stelt je voor dat de farao's ditzelfde uitzicht hebben gezien.

De verlichte voorsteden van Luxor (links) kronkelen als een slang langs de Nijl in de richting van de Vallei der Koningen. Een standbeeld van farao Ramses II bewaakt de tempel van Luxor (boven).

▶ PRAKTISCHE INFORMATIE

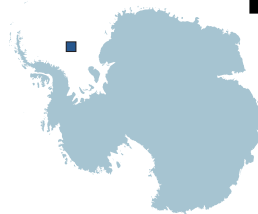
- **REIS** Vlieg vanaf Cairo naar Luxor of Aswan en ga aan boord van een meerdaagse Nijlcruise. In Opper-Egypte wordt het 's zomers bijna elke dag tegen de 40 °C of meer; de winter is de beste periode.
- **PLANNING** Het Egyptische toerismebureau heeft informatie over Luxor en Aswan (*egypt.travel*), Abercrombie & Kent Egypt organiseert Nijlcruises (*abercrombiekent.co.uk/egypt/*) en Nile Dahabiya biedt rivierbootcharters (*nile-dahabiya.com*).
- **OVERNACHTEN** Aan land kun je voor een bed in historische omgeving gaan, zoals het Old Cataract Hotel in Aswan of het Winter Palace in Luxor (beide hotels via *sofitel.com*). Op het water kun je kiezen: met een moderne rivierboot meevaren, een chique privéboot charteren of een bescheiden felucca huren.

Australazië en Antarctica

*Regenwouden, zeegrotten, pinguïns, kangoeroes en ijsbergen
zo groot als een stad – zie hier de wonderen van Australië
en Oceanië.*

ANTARCTICA

Weddellzee

Het woord 'zee' roept het verkeerde beeld op: de Weddellzee is vaak meer ijs dan water. Zelfs in de zomermaanden blijft dit zuidelijkste deel van de Zuidelijke Oceaan bedekt door een grote ijslaag, en enorme ijsbergen drijven naar de noordwestelijke rand van de zee, de 'Iceberg Alley'. Het ijs heeft een blauwe glans, wat betekent dat het oud, compact gletsjerijs is.

De 19e-eeuwse Britse ontdekkingsreiziger James Weddell ontdekte de Weddellzee in 1823 toen hij een verrassende open route door het ijs vanaf de Zuidelijke Orkneyeilanden vond. Een latere expeditie had minder succes: in 1914 werd de *Endurance*, het schip van Ernest Shackleton, omsloten en geplet door het pakijns van de Weddellzee, waarna de bemanning maandenlang moest rondzwerven. Uiteindelijk kwamen ze aan land op Elephanteiland, ten noorden van de Weddell-zee. Van daaruit werden alle bemanningsleden ten slotte gered. Dit overlevingsverhaal lokt mensen die de eenzaamheid van de zee en de verpletterende bewegingskracht van de enorme ijsschotsen willen meemaken. Ook nu nog moeten bezoekers

van de Weddellzee iets van de avontuurlijke inslag van Weddell en Shackleton bezitten. Een reis naar de zuidpoolcirkel betekent dat je vanaf de punt van Zuid-Amerika de beruchte, stormachtige Straat Drake moet oversteken. Dit kan door de lucht, maar de meeste bezoekers doen het per schip. Wanneer het schip 66° 33' zuiderbreedte passeert, staat er geen bordje op zee, maar misschien ontkurkt de bemanning een champagneflles: je bent de zuidpoolcirkel overgestoken!

Het is fascinerend om vanaf het schip te kijken hoe het tussen het ijs door navigeert. De Weddellzee staat bekend om de ijsbergen. Sommige zijn enorme witte blokken met steile wanden, andere zijn door de elementen tot gladde,

Een enorme blauwwitte gletsjer hangt dreigend boven een toeristenboot in de Erebus and Terror Gulf (links) bij de noordoostkust van het Antarctisch Schiereiland. In deze zuidelijke wateren leven bultruggen, dwergvinvissen en orka's (boven).

**Een adelpinguin waggelt koddig
over het bevroren blauw witte
land van Active Sound.**

TOP SHOT

In het Wielangta State Forest in Tasmanië groeit de *Eucalyptus regnans*, die meer dan 90 m hoog kan worden en daarmee de hoogste bloemdragende boom ter wereld is. Fotograaf Bill Hatcher krom in een tiental bomen om foto's te maken van een team met wetenschappers die gegevens verzamelen over dit bos van reuzen. 'Deze boom had een uniek en gecompliceerd takkenstelsel,' vertelt hij. 'Ik probeerde dit zo goed mogelijk vast te leggen door recht langs de stam naar beneden te kijken, terwijl bioloog Jim Spickler met een touw omhoog krom.' Spickler zat 50 m hoog en Hatcher nog eens 5 m hoger.

FOTO: BILL HATCHER

Fotograaf van National Geographic

ERVAAR DE MOOISTE EN MEEST AFGELEGEN PLAATSEN OP AARDE

National Geographic Wereldplekken presenteert de 50 meest ongerepte, verlaten, ruige en schilderachtige plaatsen op aarde. Van afgelegen valleien, indrukwekkende woestijnen tot adembenemende bergketens. Met oogverblindende beelden van wereldberoemde natuurfotografen, toegankelijke, pakkende beschrijvingen en praktische reisinformatie. Van het Nahanni National Park in Canada tot de Skeleton Coast in Namibië: dit boek is een toegangspas tot 's werelds meest woeste en zeldzame bestemmingen.

**KOS
M•S**

NUR 500
Kosmos Uitgevers,
Utrecht/Antwerpen